

OVERDENKING

Pinksteren, ...spraakmakend feest!

“7... ‘Het zijn toch allemaal Galileeërs die daar spreken? 8Hoe kan het dan dat wij hen allemaal in onze eigen moedertaal horen?’

11... - wij allen horen hen in onze eigen taal spreken over Gods grote daden.’

Lezen: Handelingen 2: 1 - 13

Wat zal dat een indrukwekkend en bemoedigend gebeuren geweest zijn, daar in Jeruzalem, op die allereerste Pinksterdag. Ze waren allen bij elkaar. Of de volgelingen van de Here Jezus na de Hemelvaart onophoudelijk bij elkaar waren of met tussenpozen wordt niet verteld. In de geschiedenis van de Hemelvaart van de Here Jezus, zoals die wordt beschreven in Handelingen 1, lezen we:

12Daarop keerden de apostelen van de Olijfberg terug naar Jeruzalem. Deze berg ligt vlak bij de stad, op een sabbatsreis afstand. 13Toen ze in de stad waren aangekomen, gingen ze naar het bovenvertrek waar ze verblijf hielden: Petrus en Johannes, Jakobus en Andreas, Filippus en Tomas, Bartolomeüs en Matteüs, Jakobus, de zoon van Alfeüs, en Simon de IJveraar en Judas, de zoon van Jakobus. 14Vurig en eensgezind wijdden ze zich aan het gebed, samen met de vrouwen en met Maria, de moeder van Jezus, en met zijn broers.

Vurig en eensgezind bidden dat wordt als kernactiviteit van de gemeente beschreven. Dan wordt het Pinksteren (Handelingen 2).

1Toen de dag van het Pinksterfeest aanbrak waren ze allen bij elkaar.

En dan klinkt plotseling uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag. Het huis waar ze bijeen zijn wordt erdoor gevuld. Naast het geluid van de (onzichtbare) windvlaag is er het zichtbare teken van een soort vlammen, die zich als vuurtongen verspreiden over ieder van hen.

4en allen werden vervuld van de heilige Geest

De uitstorting van de Heilige Geest vindt plaats binnen de gemeente. Vervolgens komt de doorwerking en uitwerking naar buiten. Want allen begonnen op luide toon te spreken in vreemde talen, zoals hun door de Geest werd ingegeven. De volgelingen van de Here Jezus zijn inmiddels op straat, zo kunnen we opmaken uit deze geschiedenis. Daar wordt het

Goede Nieuws wereldkundig gemaakt. In alle talen wordt erover gesproken. Dit is letterlijk wereldnieuws, bedoeld voor alle mensen.

De gemeente, zoals we daar in Handelingen 2 over lezen, bestaat uit (aan)sprekende mensen.

Gewone mensen, Galileeërs, mensen afkomstig uit het noorden van het land, voor een deel vissers, over het algemeen mensen met weinig (voortgezette) opleiding op godsdienstig en/of maatschappelijk terrein. Zij zijn het die letterlijk iets te zeggen hebben.

Dan dringt zich de vraag aan ons op: Hoe is dit met de kerk/gemeente vandaag de dag? Klinkt er vanuit de kerk/gemeente nog een boodschap die mensen aanspreekt?

Hebben wij nog wat te zeggen?

En hebben wij wel recht van spreken?

Om met dat laatste te beginnen. Waar zouden wij het recht van spreken vandaan kunnen halen? Ons recht van spreken wordt bij voorbaat betwist. Wie denken wij wel dat we zijn. Juist hierin ligt het uitgangspunt. Het recht van spreken wordt ons niet verleend op grond van wie wij zijn. Ons recht van spreken ligt bij Hem die genade voor recht laat gelden en die mensen roept in Zijn dienst. Zoals eertijds de profeten in Gods Naam hun boodschap, die Zijn boodschap was, mochten laten horen, zo mogen nu alle mensen, zelfs dienaren en dienaressen (als het ware de ‘ondergeschikten, het ‘personeel’), profeteren.

De Here God acht gewone mensen geschikt.

Wat hebben wij dan te zeggen?

Dan mogen ook wij hetzelfde herhalen en verhalen: Gods grote daden.

Gods grote daden zijn daden van redding en bevrijding. Bovenal de komst de weg en het werk van de Here Jezus Christus. Deze boodschap moet verstaanbaar klinken. Zoals de Geest het geeft uit te spreken. Dat is de manier waarop mensen ervan ophoren, in hun eigen taal. En dan doorgaan. Dan niet zwijgen. Want dan komt er verwarring, verbazing, spot, maar ook vragen. Dan blijven spreken, aanspreken en oproepen tot een antwoord. Immers nog steeds geldt dat ieder die de naam van de Heer aanroept, zal worden gered. Dat is nog steeds de boodschap van Pinksteren. Meer dan ooit wereldnieuws!

Daarbij mag de kerk/gemeente het nog steeds verwachten van diezelfde Heilige Geest.

Ds. M. A. Bos